

הגיבור, המאוחד הראשון

מוחמד אחמד אל-גיאר נעשה גיבור לאומי במקרה. הוא מיקד על מוצב ערבי, החולש על עמק החולה, בימי ההתנגשויות האחרונות שאירעו שם, לפני כחודש ימים. הוא נפגע מצרור של מקלע ישראלי, מת במקום. היה זה הקצין המצרי הראשון (ועד כה היחיד) אשר נהרג בהיותו בשירות פעיל עם יהודי סוריה, בחזית הצפון של צבא רע"ם.

למוחמד אחמד אל-גיאר היו הזדמנויות למכרז למות בעד ארצו. בשנה האחרונה בלבד השתתף בשתי מערכות צבאיות קשות: מלחמת סיני והפלישה לסואץ. הוא פקד על מחלקה באבו עגילה, וכשהחליטו ה"מצרים לפנות את מוצביהם הושאר הסגן לחפות על הנסיגה. אנשיו ירו כל הזמן, עד כי האויב לא הרגיש כלל שכוחותינו התחמקו. נאמר בחוברת רימום מיוחדת, שהוצאה השבוע על ידי הפיקוד המצרי ל"זכר הגיבור, המאוחד הראשון.

גם לאחר שאל-גיאר פקד על אנשיו להשיג תנן בחשיפה מבעד לסבוע המצור הישראלי, המשיך הוא לקפוץ מעמדה לעמדה, וללחוץ, לדברי החוברת, על הדקי מכונות הירי, כדי להמשיך ולהטעות את האויב. אחריכן יצא ברגל, ללא אוכל או מים, דרך המדבר הביתה.

אהבה נכזבת. הוא הגיע לעיר מולדתו פורט סעיד, בדיוק בומן השתתף בקרבות נגד הפלישה האנגלית. בהיותו בחלן היטיב ליצור פצצות, בהן השתמשו החושבים ה"מצריים, אחרי שהאנגלים השתלטו על ה"עיר.

הסגן, שפשט את מדיו ולבש בגדים אזרחיים, היה אחד מהשלושה אשר חטפו את הסגן הבריטי מורהאוס. הקצין האנגלי נמצא

הרוג החולה אל-גיאר אחרי חיצו אהבה, כדורי פלדה

מאוחר יותר קבור מתחת לרצפת אחד הבתים בעיר.

אחרי פיגוע העיר על ידי האנגלים, ביקש אל-גיאר לעבור לנצחונים. הוא גם התאהב בבת של אחת המשפחות העשירות בעירו. אולם משביקש את ידה, דרשו הוריה מוהר כה גבוה, שהקצין בן ה-31 לא יכול היה לשלמו. כשליבו פצוע, אמרת החוברת בסנטימנטליות, "עבר סגן אל-גיאר לשרת בחזית הצפון (סוריה), שם נפגע הלב האמיץ בכדורי האויב."

מחרוזת

קריאה עיוורת

חוש הומור מצרי: תחת הכותרת "בדיחה ישראלית" סיפר השבוע עתון קהירי, כי מנהל מוסד לעיתונים בתל-אביב התפלא לראות כי מספר המבקשים ללמוד קריאה בשיטת בריאזי דל במדעים עצומים. מסתבר, לפי בדיחה זו, שאורחי העיר הישראלית הגיעו למצב כזה שהם נאלצים ללמוד קריאה עיוורת על מנת לחסוך חשמל בלילות. . . . חבר הפרלמנט הצרפתי, איש הימין הקיצוני טיקסייהויניאקור, הידוע כי שונא יהודים וערבים, שיגר מברק זה ל-

סיפורו של אמריקאי לא רגיל ביותר, שבדק את היחס לערבים הייתי ערבי בהוליווד

בין היתר ביקר בלאטי במועדון ריקודים של נצרי רוקנרול, שם ניגש אליו בחור נרגש, טפח לו על שכמו, וקרא: "היי, נסיך, אתה מרשה לי ללחוץ את ידך? אף פעם לא ראיתי נסיך חיל" במקום אחר ניגש אליו משהו לברכו. "שלום הוד מעלתך, הכרתי אותך מיד לפי הצילומים שלך בעתונים."

יש לי ארבע אמהות

כפי שהתפשט שמעו של הנסיך בעיר, התרבו ההזמנות אליו, לבוא ולבלות בחברת אנשים חשובים. הוא נלקח ל-

נשיקה מלכותית

מענין הנסיך הסעודי המדומה, לאחת משלוש נערות זרות זוהר שהקבילו את פניה, בבואו לבקר באולפן הוליוודי. היו אלה רק אחדות ממאות נשים וגברים, שהצטופפו סביב "הנסיך" באשר הלך ופעל. הוא בגלות... הוא אוהב מוסיקה צרפתית. עוד לפני שהספיקו להתיישב, הורידע מנצח התזמורת: "גבירותי ורבותי, את המספר הצרפתי הבא אנו מנגנים לפי בקשתו המיוחדת של אורחנו, הנסיך כאייראללה אל-קציר מערב הסעודית". הקלה מחא כף.

היי, נסיך!

בין מועדון לילה אחד למשנהו, הביע הנסיך את מחאתו על כי מארחו משלם את כל הוצאות הסיום. "בארצו", השיב ה"אמריקאי באבירותו, "הוד מלכותך הוא אורח."

התואר שלו הוא הוד מעלתך, לחש ברגע זה פראנק, "אביו הוא הוד מלכותך". "אתה יודע איך התייחסו לאביו בניו-יורק", אמר הנסיך, "וראש העיר האנגרי הזה".

האמן לי הוד מלכו - מעלתך, האנגל המארח, "מה שקרה בניו יורק אינו אופייני להתנהגות הכללית כאן. אני, על כל פנים, לא כזה - לא איכפת לי מי אתה, או לאיזו מפלגה אתה שייך. אתה אורח ואני מכבד אותך - אתה מבין? אילו הייתי בא לסעוד-יה, האם לא היית אתה מתנהג אלי באותה צורה?"

כן, זאק, בטח, השיב הנסיך, "מתי ש'תבוא אלי, אשמח לברח אותך. אתה רק צריך לטלגרף אלי קודם, כדי שאודיע לך איפה אתה. אני לא תמיד באותו ארמון. לפעמים בארמון גידה, לפעמים בארמון ריי, לפעמים בארמון אחר. אם תבוא לארמון הלא-נכון, אולי לא תוכל לעזוב אותו."

הצרפתית... "אדימוקאטם" הוא שמה של האניה הגדולה ביותר בצי הסוחר הערבי, להעברת משא ונוסעים. האניה, בעלת תפוסה של 10500 טון, נבנתה בפולין ונכנסה החל מהחודש לשרות חופים בין נמל לודקה בצפון סוריה, לבין אלכסנדריה, במצרים, עם תחנה בכל נמל מצרי וסורי. שלוש אניות נוספות, קטנות יותר, היומועדות לקו זה, נמצאות עתה בשליבי בניה מספנות פולניות

מלך מארוקו: נוכח חלוננו של ממשלת צרפת, הריני מודיע לך שאם תוצאו לפועל את פסקדין המת נגד הפאטריוט הצרפתי (מארוקאי שנמצא אשם בריגול למען צרפת) יבוצע פסקדין דומה נגד אנשי השגרירות המארוקאית בפאריס. מוכיר הפרלמנט ביקש לבטל את חסינותו של טיקסייהויניאקור, כדי להעמידו לדין על פגיעה בראש מעצמה ידיוותית והתערבות מזיקה בניגול המדיניות

היחם העיוון, בו נתקל המלך סעוד בעת ביקורו בניו-יורק, בקיץ שעבר, לא מצא חן בעיני ויליאם פטר בלאטי, קצין העתונות של אוניברסיטת דרום קליפורניה. בלאטי, בן של מהגרים לבנוניים, היה משוכנע, כי בעומק לבו אוהב האזרח האמריקאי את מלכי ערב.

ההזדמנות להוכיח את דעתו ניתנה לו בתחילת חודש זה, שעה שהוא נסע במכונית פתוחה, בחברת ידידו פראנק הרנאהן, איש הא.פ.ב.י. לשעבר. השניים היו בדרכם לביקור אצל ידידו של פראנק, באחד מפרברי הוליווד. לפתע נזעק פראנק בהתפעלות: "עם משקפיה-שמש שלך, אתה נראה בדיוק כמו שייך ערבי!" היה זה כל מה שהיה דרוש לבלאטי. "אם כן", ענה, "גא להכיר: האמיר כייראללה אל-אסחד אל-קציר".

היתה זו התחלה של הרפתקה בת עשרה ימים, בהם הכירה הוליווד את בנו פורק העול של המלך סעוד, ובהם עמד האמריקאי הלבנוני על יחסם האמיתי של בני ארצו ל"מלכי ערב - או, לכל הפחות, לאחד מנ"סיכיו.

אוהדי ישראל דווקא

ופעת הכוכרה של הנסיך המדומה וערכה עוד באותו יום, בבית היודים של פראנק. בלאטי, נשאר יושב במכונית, שעה שפראנק נכנס לבית, להודיע לידידו את בשורתו: "אני באמת לא יודע מה לעשות פגשתי נסיך סעודי -

"נסיך?" "כן, בנו של המלך סעוד. פגשתי אותו כנשפיה אצל כמה ידידים מצריים. הוא רוצה לראות איך באמת חיים האמריקאים, וביקש שאדריך אותו בעיר. הוא מחכה בחוץ ב"מכונית שלי -

"עכשיו? ברגע זה?" "שאלו הידידים. כן, כן", השיב פראנק, "אני תיכף אכניס אותו. אבל אל תיבהלו. הוא חברה'מן ואינו רוצה שיעשו יותר מדי רעש סביבו. זכרו רק לפנות אליו כהוד מעלתך. ומעל לכל - התנהגו באופן טבעי לגמרי."

פראנק פתח את דלת המכונית והביט בפני "הנסיך", הציג לפניו את באי הבית. במשך שעה ארוכה התהלה שיחה רחוקה חדרת-כבוד. "מאוחר יותר שמעתי שכמה מהאנשים שהיו במסיבה צידו דווקא בישראל, נגד הערבים", כתב אחרי כן בלאטי בטאטרדיי איבנינג פוסט, "אבל הם היו חמימים וידידותיים, ולא גילו את רגשותיהם אפילו ברמז דק."

הרג מישהו בסעודיה

ערב הלכו הנסיך ופראנק לחוקאמה, מועדון הליילה המפורסם. רבי-המלצרים קיבל את פניהם בכניסה, כשכולו חיוכים, וכל מלה שניה היוצאת מפיו היא הוד מעלתך. הם קיבלו את השולחן הטוב ביותר, ובעלת-הבית עצמה התיישבה לידם. היא אפילו קראה לכובכת הראשית של התוכנית. זו הביטה במשקפיה-השמש של הנסיך, יעצה לו בירידות שאם עיניו רגישות לאור, טוב יעשה אם ירכיב משקפיים אופטיים. "אדבר על זה עם הרופא המלכותי, ברגע שאשוב הביתה", הבטיח הנסיך בניב ערבי עבה.

"האם הוד מלכותך נמצא באמריקה לרגל עסקים?" התעניינה בעלת המקום, אישה מי פורסמת מאד בחברה האמריקאית. הנסיך התעלם מן השאלה, ופראנק לחש לשואלת שאורחו הסתבך באיזה עניין לא נעים ב"ארצו, ועל כן מוטב לא לשאול שאלות מעמיתות.

קעבור כמה דקות התייצבו מסביב לשול-